

РЕШЕНИЕ

№ 1194

гр. София, 21.02.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 01.02.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Мадлен Петрова

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Юлия Тодорова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на
прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **9972** по описа за **2012** година
докладвано от съдия Юлия Тодорова, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Производството е по реда на [чл. 208 - 228 от Административнопроцесуалния кодекс](#)
/АПК/ във връзка с [чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и](#)
[наказания](#) /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Заместник-председателя на Комисията за
финансов надзор (КФН), ръководещ управление „Застрахователен надзор“, [населено
място], [улица].

Касаторът на основание чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателнопроцесуалния кодекс
обжалва в законоустановения срок по чл. 211 от Административнопроцесуалния
кодекс (АПК), решение на Районен съд - [населено място], 16 състав, от 01.08.2012 г.
по Н.А.Х дело № 17565/2011 г., с което се отменя наказателно постановление №
Р-10-791/30.06.2011 г., издадено от заместник-председателя на КФН, ръководещ
управление „Застрахователен надзор“.

Твърди, че неоснователно въззивната инстанция е приела, че в
административнонаказателното производство е допуснато съществено нарушение на
процесуалните правила, тъй като неправилно е определена и посочена датата на
извършване на нарушението. [фирма] е осъществило състава на чл. 107, ал.1 от КЗ,
като не е изпълнило задължението си в срок от 15 дни от представяне на всички
доказателства по чл. 105 от КЗ, да определи и изплати размера на обезщетението или

застрахователната сума или мотивирано да откаже плащането по щета № 470109101019859 .

Разпоредбата на чл. 107. ал. 1 от КЗ е систематично разположена в глава XI на КЗ „Организация на дейността по уреждане на застрахователни претенции“, като част от дял II „Изисквания към дейността на застрахователи и презастрахователи“. Това е нормата, относима и приложима към приключването на всяка една претенция, предявена към застраховател. за изплащане на застрахователно обезщетение. Съгласно нея в 15-дневен срок от представяне на доказателствата, изискани на основание чл. 105 от КЗ. застрахователят е длъжен да се произнесе окончателно по заведена претенция като или определи и изплати обезщетение, или мотивирано откаже неговото плащане. Освен това чл. 107 препраща към чл. 105 от КЗ. Това е нормата, която дава уредба на условията и сроковете, в които застрахователите могат да изискват допълнителни доказателства от лицата, претендиращи обезщетения по повод настъпили застрахователни събития. Чл. 208 от КЗ наистина визира срок за приключване на претенция за изплащане на обезщетение на основание имуществена застраховка, но тази разпоредба урежда само възможността за приключване на щетата под формата на плащане. Тя не урежда възможността щетата да бъде приключена чрез постановяване на мотивиран отказ. Наличието на чл. 208 от КЗ не изключва приложението на чл. 107, ал. 1 от КЗ, а напротив - явява се нейно 1 повторение в частта за приключване на заведена претенция под формата на плащане, щ Горезложеното обосновава, че при съставянето и при издаването на АУАН и НП, не Т са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и приложимата норма е ', именно чл. 107, ал. 1 от КЗ, а не чл. 208, ал. 1 от КЗ. Административно-наказващият орган правилно е приел, че застрахователят не е изпълнил в срок задължението си по чл. 107. ал. 1 от КЗ, съгласно който, в 15-дневен срок от представяне на доказателствата, изискани на основание чл. 105 от КЗ, застрахователят е длъжен да се произнесе окончателно по заведена претенция като или определи и изплати обезщетение, или мотивирано откаже неговото плащане. Застрахователят е бил длъжен в срок от 15 дни, считано от 29.06.2010 г., да се произнесе по предявената застрахователна претенция, като определи и изплати размер на обезщетение или застрахователна сума, или мотивирано да откаже плащане.

Това свое задължение жалбоподателят е бил длъжен да изпълни в срок до 14.07.2010г., включително. Видно от съдържащите се в преписката по заведената претенция документи, както и от обяснението на дружеството, към 14.07.2010г. Мг. застрахователят не е изпълнил задължението си в срока по чл.107, ал.1 от КЗ. С писмо. изх.№ 91-02-979/03.11.2010г., застрахователят твърди, че дължимото застрахователно обезщетение е изплатено на 14.07.2010г. Видно от заверено копие на Доклада по щета № 470109101019859, изготвен на 14.07.2010г. от инспектор И. К., е направено предложение да се изплати на [фирма] КЛОН -Б. сумата от 194.75лв. От заверено копие на извлечение по сметка от 30.07.2010г. става ясно, че застрахователното дружество е изплатило определеното застрахователно обезщетение на 29.07.2010г. Размерът на обезщетението е определен на 14.07.2010г., но плащането на същото е направено на 29.07.2010г. С това си деяние жалбоподателят е осъществил състава на чл. 107, ал.1 от КЗ, съгласно който в срок 15 дни от представянето на всички доказателства по чл. 105 застрахователят трябва да определи И ИЗПЛЪЗТИ размера на обезщетението или застрахователната сума, или мотивирано да откаже плащането.

Щетата, по която е налице неспазване от застрахователя на срока за произнасяне по чл. 107, ал. 1 от КЗ, е заведена на основание имуществена застраховка, като застрахованото лице има интерес да получи своевременно обезщетението си при настъпило застрахователно събитие, вследствие на което то е претърпяло имуществени вреди.

Поддържа и, че Софийски районен съд твърди, че срокът за изплащане на застрахователното обезщетение започва да тече от датата, на която е извършен огледа на увреденото имущество, а именно 06.07.2010г., на основание на чл. 208, ал.1 от КЗ. Тъй като приложимата норма е именно чл. 107, ал. 1 от КЗ, а не чл. 208, ал. 1 от КЗ., това твърдение е напълно неоснователно. Дори и 15-дневният срок да започне да тече от 06.07.2010г., застрахователят е бил длъжен да изпълни задължението си на 21.07.2010г. включително, което той не е направил. Както стана ясно, той е изплатил определеното застрахователно обезщетение на направил на 29.07.2010г. НП не е издадено в нарушение на чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН. Както в АУАН така и в НП е описано нарушението, датата и мястото на извършването му, обстоятелствата, при които е извършено, доказателствата, които го потвърждават, както и нарушената разпоредба от КЗ - чл. 107, ал. 1. Фактологията е описана подробно и детайлно. При внимателния прочит на АУАН и НП се установява, че в тях са посочени датата /15.07.2010 г./ и мястото на извършване /гр. София/ на нарушението, съдържа се описание на нарушението и на обстоятелствата, при които същото е извършено /изразяващо се в произнасяне по предявена пред него претенция в срок от 15 дни от датата, на която е получил всички доказателства, имащи отношение към основанието и размера на предявената пред него претенция/, като е посочена и нарушената нормативна разпоредба. Предвид това е видно, че при откриване на административнонаказателното производство е спазен процесуалния закон.

При горните фактически твърдения касаторът моли съдът да отмени изцяло решение на СРС, 16 състав от 01.08.2012 г. по н.а.х дело № 17565/2011 г. поради нарушение на закона и да постанови ново решение, с което да потвърди наказателно постановление № Р-10-791/30.06.2011 г. на Заместник-председателя на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, като правилно и законосъобразно.

В проведеното по делото пред настоящата инстанция съдебно заседание, касаторът поддържа касационна жалба и моли съдът да я уважи като такава.

Ответникът по касация не изразява становище по жалбата.

Участващият в делото прокурор от Софийска градска прокуратура счита, че по същество жалбата е основателна и моли съдът да я уважи като такава.

Пред съдебната инстанция не е направено искане за събиране на доказателства и такива не са приети.

Настоящият съдебен състав след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по [чл. 218, ал. 2 от АПК](#), намира за установено от фактическа и правна страна, следното:

Предмет на касационно оспорване е Решение от 01.08.2012г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 16 състав, постановено по НАХД № 17565 по описа на СРС за 2011 година. С обжалваното решение съдът е отменил изцяло **НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ № Р-10-791/30.06.2011 год.** на Заместник председателя на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с което на дружеството ЗАД [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление

[населено място], район „Триадица“, пл. „П.“ № 5, е наложена имуществена санкция, в размер на 2000 лв. по чл. 319 ал. 2, пред. 2 от КЗ, за нарушение на 107, ал. 1 от КЗ.

За да постанови обжалваното решение от фактическа страна въззивният съд е приел, че на 29.06.2010 год. в ЗАД [фирма] е била заявена щета от Е. Д., във връзка с увреждане на товарен автомобил „М.“, „26401“, с рег. № А 9468 КВ, с приложени доказателства. Била образувана преписка по щета № 470109101019859.

Във връзка с определяне на размера на обезщетението за щета с № 470109101019859, на 06.07.2010 год. служител на дружеството направил оглед на увредения тежкотоварен автомобил и описал щетите в опис на претенция № 50-03000-01543/29.06.2010 год. Документът бил представен в административната преписка и описан в писмо изх. № П-02220/01.11.2010 год. на дружеството, получено в КФН с вх. № 91-02-979/03.11.2010 год.

През 2011 год. св. Л. Г. С. бил на длъжност „експерт -юрист“ в отдел „Защита на потребителите и принудителни административни мерки“, при дирекция „Регулаторни режими и защита на потребителите“ в управление „Застрахователен надзор“ на Комисията за финансов надзор /КФН/. Със заповед № 225 от 26.11.2010 г. на зам.-председателя на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор“ му били делегирани права да съставя актове за констатиране нарушения на КЗ.

При проверка на документи на дружеството ЗАД [фирма] по повод на постъпила жалба с вх. № 91-02-979 от 20.09.2010 г. в на [фирма]- клон Б., по щета № 470109101019859, той установил следните факти: Жалбата била подадена, във връзка със застрахователна претенция, заведена в ЗАД [фирма], във връзка с договор за застраховка „Каско на МПС“ - полица № 50285625. Предмет на договора за застраховка „Каско на МПС“ бил товарния автомобил „М.“, „26401“, с рег. № А 9468 КВ. След като прегледал документите по заявената щета, проверяващият приел, че от заявителя на щетата не са изисквани допълнителни доказателства, освен представените със заявлението, поради което е възникнало задължение за застрахователя в 15 - дневен срок от завеждане на щета № 470109101019859, но не по-късно от 14.07.2010 год. да се произнесе по претенцията на [фирма]- клон Б. като определи и изплати размера на обезщетението или застрахователната сума, или мотивирано да откаже плащането.

При проверка на извлечение по сметка от 30.07.2010год. на [фирма], той установил, че дружеството е платило определеното застрахователно обезщетение на 29.07.2010год.

С. приел, че с непроизнасянето си по щета № 470109101019859 по един от законово предвидените начини, а именно да определи и изплати размер на обезщетение или застрахователна сума, или мотивирано да откаже плащане до 14.07.2010 год., ЗАД [фирма] на 15.07.2010 г. в [населено място] е нарушило разпоредбата на чл. 107, ал. 1 от КЗ, тъй като не е изпълнило задължението си, в срок 15 дни от представянето на всички доказателства по чл. 105 от КЗ, да се произнесе.

За нарушението на 04.01.2011 год. С., съставил акт за установяване на административно нарушение № Р-06-16/04.01.2011 г. срещу дружеството, който бил предявен на А. Б., в качеството ѝ на пълномощник на представляващия [фирма], съгласно пълномощно № 117 от 20.07.2010 г.

В законовия срок не постъпили писмени възражения по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН.

Въз основа на акта било издадено обжалваното наказателното постановление, с което дружеството, на основание чл. 319, ал. 2 от КЗ, било санкционирано за извършеното

нарушение, при условията на повторност, тъй като с наказателно постановление № Р-10-295/08.12.2009 год., влязло в сила на 17.12.2009 г., на [фирма] била наложена „имуществена санкция“ за същото по вид нарушение.

Съдът намира, че правилно Софийски районен съд е установил релевантната за спора фактическа обстановка и въз основа на събраните по делото доказателства, а именно: акт за установяване на административно нарушение, наказателно постановление, известие за доставка на наказателното постановление, пълномощно № 117/2009 год., заповед № 225/26.11.2010 год., писмо изх. № 91-02-979/2011 год. на КФН, писмо вх. № 91-02-979/2010 год. на КФН, доклад по щета 470109101019859, писма изх. № ПО1848/01.10.2010 год., ПО 1288/18.08.2010 год., банково извлечение от сметка на [фирма] на [фирма], жалба от [фирма], известие към фактура 176/2010 год., опис на претенция № 50-03000-01543/10/29.06.2010 год., писмо на „Топливо АД № 738/05.08.2010 год., доклад по щета №470109101019859, опис заключение по претенция № 50-03000-01543/10/29.06.2010 год., копие на документ за заплатена застрахователна премия по сметка № 50285625/29.06.2010 год., предложение за сключване на застраховка на [фирма], спецификация към застрахователна полица № 50285625, застрахователна полица 50285625, заявление за изплащане на застрахователно обезщетение от 29.06.2010 год. от [фирма], декларация от Г. С. Р., писмо изх. № 91-02-979/2010 год. на КФН, жалба на [фирма] до КФН, копия на преводни нареждания, за внесени суми по застрахователна полица № 50285625/29.06.2010 год., наказателно постановление № Р-10-295/08.12.2009 год. на заместник председателя на КФН, както и показанията на актосъставителя С..

Доказателствата по делото са непротиворечиви и взаимно допълващи се, поради което съдът ги кредитира изцяло. Актосъставителя потвърждава фактите, описани в акта. От неговите показания се установява, че е установил нарушението въз основа на документи, представени от дружеството. При преглед на документите, във връзка със застрахователното събитие, завеждане на щетата се установи, че фактите са отразени правилно в акта и наказателното постановление, с изключение на факта на извършения оглед на товарния автомобил на 06.07.2010 год.

Неправилни са правните изводи на съда относно констатирано от него съществено процесуално нарушение по чл. 42, т.3 и чл.57 ал.1, т.5 от ЗАНН при издаване на оспореното наказателно постановление.

По делото не е спорно, че от представената в административната преписка справка с № П-02220/01.11.2010 год. на [фирма] и опис на претенция № 50.03000-01543/10/29.06.2010 год., на 06.07.2010 год. е бил направен оглед на увреденото имущество. Този факт е от съществено значение, за изпълнение на задълженията по чл. 207, ал.3 от КЗ, но не е елемент от състава по чл.107 от КЗ, който включва задължение за произнасяне по заведената щета. Последното безспорно не е сторено от [фирма] в установения срок по чл.107 от КЗ, което е основание за ангажиране на административно-наказателната му отговорност.

Основания за нищожност и недопустимост на обжалвания съдебен акт не са наведени от касационния жалбоподател. Съдът служебно не открива такива, поради което атакуваното в настоящото производство, се възприема от настоящия касационен състав за валидно и допустимо.

Мотивиран така и на основание [чл. 221, ал. 2, предложение 1 от АПК](#), Административен съд София-град, V-ми касационен състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение от 01.08.2012г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 16 състав, постановено по НАХД № 17565 по описа на СРС за 2011 година.

ПОТВЪРЖДАВА НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ № Р-10-791/30.06.2011 год. на Заместник председателя на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с което на дружеството ЗАД [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], район „Триадица“, пл. „П.“ № 5, е наложена имуществена санкция, в размер на 2000 лв. по чл. 319 ал. 2, пред. 2 от КЗ, за нарушение на 107, ал. 1 от КЗ.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:1.

ЧЛЕНОВЕ: 2.

3.